

အရှင်ဆန္ဒာမိကာ

ဒွေပါရမီတေဝရ

လူပျိုဘုရား လုံးဝမရှိ

ဓမ္မဒါနကုသိုလ်ရှင်

ဓမ္မစကား၊ နေ့တိုင်းကြားကာ၊ စိတ်ထားပွေးလက်၊ သိဉာဏ်ထက်၏။

.....သို့

အမှတ်တရဓမ္မဒါန

သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဇိနာတိ။

အလှူအားလုံးတို့တွင် တရားအလှူသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။

အရဟံဂုဏ်တော်

အရဟံ၊

ကိလေသာကင်းစင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

အရဟံ၊

ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ပင် မကောင်းမှုကို

ပြုတော်မမူသော မြတ်စွာဘုရား။

အရဟံ၊

ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရား။

စာမူခွင့်ပြုချက် - ၃၂၀၀၇၇၀၅၀၂

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက် - ၃၂၀၀၇၂၅၀၂

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ - နေဝင်အောင်

မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းပုံနှိပ်သူ

ဦးကြင်ရွှေ(၀၃၁၀၅)၊ မိသားစုပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ်(၉၀-အေ)အောက်ကြည့်မြင်တိုင်လမ်း၊ အလုံမြို့နယ်။

ထုတ်ဝေသူ

တက်လမ်း ဦးရှိန်ဝင်း(၇၃၅)၊ ရွှေပါရမီဓမ္မစာပေပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

အမှတ်(၁၉-အေ/၂)၊ ဗိုလ်ရာညွန့်လမ်း၊ ဒဂုံမြို့နယ်။

ဓမ္မဒါန

လူပျိုဘုရားလုံးဝမရှိ

အရှင်ဘုရား . . .

ပွင့်တော်မူခဲ့ပြီးသမျှ ဘုရားရှင်တွေထဲမှာ လူပျို
ဘုရား ဘယ်နှဆူလောက် ပါပါသလဲဘုရား။ လုံးဝမပါဘူး
ဆိုရင်လည်း ဘာကြောင့်ဆိုတာ သိပါရစေ။ တောထွက်
ဘုန်းကြီးထက် ငယ်ဖြူဘုန်းကြီးက ပိုပြီး ကြည်ညိုစရာ
ကောင်းသလို တောထွက်ဘုရားထက် ငယ်ဖြူဘုရားက
ပိုပြီး ကြည်ညိုစရာကောင်းမယ် ထင်လို့ပါ . . . ။ မေးတာ
မှားရင် ခွင့်လွှတ်တော်မူပါဘုရား . . . ။

မာဂျေ၊ အင်တာဗျူးဂျာနယ်။

အရှင်သန္တာဝိက

ဒကာမာဂျေရေ . . .

သမ္ဗုဒ္ဓေ ဘုရားရှိခိုးဂါထာမှာ ‘အပ္ပကာ ဝါဠုကာ ဂင်္ဂါ၊ အနန္တာ နိဗ္ဗူတာ ဇိနာ’ လို့ပါတယ် မဟုတ်လား။ ‘ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း သဲသောင်ပြင်ပေါ်က သဲမှုန်သဲလုံးလေးတွေ ကမှ နည်းပါသေးတယ်၊ နိဗ္ဗာန်နန်းကို စံမြန်းတော်မူသွားကြတဲ့ ငါးမာရ်အောင်မြင် ဘုရားရှင်တွေက မရေမတွက် နိုင်လောက်အောင် အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ အသင်္ချေ အနန္တ များပြားလှပါတယ်’ . . . တဲ့။

လောကမှာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်တွေ မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် အသင်္ချေအနန္တ ပွင့်တော်မူခဲ့ကြပြီးပါပြီ။ နောင်လည်း မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် အသင်္ချေအနန္တ ပွင့်တော်မူကြဦးမှာပါ။ ပွင့်ပြီး၊ ပွင့်ဆဲ၊ ပွင့်လတ္တံ့ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရားရှင်တွေထဲမှာ လူပျိုဘုရား တစ်ဆူမှ မပါပါဘူး။ ဘုရားအားလုံး အိမ်ထောင်ရှင်ဘုရားတွေ ချည်းပါပဲ။

ဒကာမာဂျေ မေးခွန်းမှာပါတဲ့ အသုံးအနှုန်း၊ သို့မဟုတ် ခုခေတ် ရဟန်းလောကရဲ့ အသုံးအနှုန်းနဲ့ ပြောရ

လူပျိုဘုရား လုံးဝမရှိ

ရင် ငယ်ဖြူဘုရား တစ်ဆူမှ မရှိပါဘူး၊ ဘုရားအားလုံး တောထွက်ဘုရားတွေချည်းပါပဲ။

‘ဟေဓိကုက္ကိ၊ ညောင်ထိုထို၊ လူပျိုဘုရား၊ မရှိငြား’ ဆိုတဲ့ စကားရပ်ထဲမှာပါတဲ့ ‘ဘုရား’ ဆိုတာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရားကို ပြောတာပါ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဘုရား မပါပါဘူး။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဘုရားကတော့ လူပျိုဘုရားလည်း ရှိပါတယ်၊ အိမ်ထောင်ရှင်ဘုရားလည်း ရှိပါတယ်။ ငယ်ဖြူဘုရားလည်း ရှိပါတယ်၊ တောထွက်ဘုရားလည်း ရှိပါတယ်။

လူပျိုဘုရား ဘာကြောင့်မရှိသလဲဆိုတာကို ကျမ်းဂန်မှာ တိုက်ရိုက်ပြမထားပေမယ့် ကျမ်းဂန်လာ ဒေသနာ အမျိုးမျိုးနဲ့ ချိန်ထိုး ဆက်စပ်ကြည့်မယ်ဆိုရင်တော့ ကျေနပ်လောက်တဲ့အဖြေ ထွက်လာနိုင်ပါတယ်။

အားလုံးသိကြတဲ့ ဗုဒ္ဓဝင် ဒေသနာတော်မှာ ဘုရားရဲ့ မွေးဖွားရာ ဇာတိမြို့၊ ခမည်းတော် မယ်တော် အမည်၊ လူ့ဘဝ အမည်၊ ကြင်ယာတော်၊ သားတော်၊ နန်းစံသက်၊ တောထွက်ချိန် . . . စတဲ့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ကိုယ်ရေးရာဇဝင် အချက်အလက်တွေ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖော်

အရှင်ဆန္ဒာဓိက

ပြထားပါတယ်။

အဲဒီလို ဖော်ပြခြင်းရဲ့ အကြောင်းပြချက်က ဘာလဲဆိုတော့ 'မြတ်စွာဘုရားရှင်ဟာ လူသားစင်စစ် ဖြစ် တယ်ဆိုတာကို ထင်ရှားစေချင်လို့ပါ' . . . တဲ့။

မွေးဖွားရာဇာတိမြို့က သက္ကတိုင်း၊ ကပိလဝတ် မြို့၊ ခမည်းတော်က သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၊ မယ်တော်က မဟာ မာယာဒေဝီ၊ လူ့ဘဝ အမည်က သိဒ္ဓတ္ထ၊ ကြင်ရာတော်က ယသော်ဓရာ၊ သားတော်က ရာဟုလ၊ နန်းစံသက်က ၁၃ နှစ်၊ တောထွက်ချိန်က အသက် ၂၉နှစ် . . . စသည် အားဖြင့် လူသားတစ်ဦးမှာ ရှိထိုက်တဲ့ ကိုယ်ရေးရာဇဝင် အချက်အလက်တွေကို ဖော်ပြလိုက်ခြင်းအားဖြင့် 'ဗုဒ္ဓ'ဆို တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ နတ်ဒေဝါလည်း မဟုတ်ဘူး၊ သိကြားဗြဟ္မာ လည်း မဟုတ်ဘူး၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်လည်း မဟုတ်ဘူး၊ ထာဝရဖန်ဆင်းရှင်လည်း မဟုတ်ဘူး၊ လူသားအစစ်၊ လူ သားဆိုမှ တကယ့်လူသား အစစ်ဆိုတာကို အထင်အရှား သက်သေပြပြီးသား ဖြစ်သွားပါတယ်။

အဲဒီလိုမှမဟုတ်ရင် ဗုဒ္ဓမပွင့်ခင်က လူတွေ ကိုး

လူပျိုဘုရား လုံးဝမရှိ

ကွယ်နေကြတဲ့ နတ်ဒေဝတာတွေ၊ သိကြားဗြဟ္မာတွေနဲ့ ရောထွေးသွားပြီး ‘ဗုဒ္ဓဆိုတာ နတ်ဒေဝါ တစ်ဦးဦးပဲ၊ မဟာ ဗြဟ္မာတစ်ဦးဦးပဲ’ လို့ လူတွေ ထင်မှတ်သွားနိုင်ပါတယ်။ ‘ဗုဒ္ဓက နတ်ဗြဟ္မာပဲ၊ တန်ခိုးကြီးမှာပေါ့’ ဆိုပြီး မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိတွေကို အထင်အမြင်သေးသွားနိုင်သလို ‘ဗုဒ္ဓက နတ်ဗြဟ္မာပဲ၊ ဟောနိုင်မှာပေါ့၊ ဟောအားရှိမှာပေါ့’ ဆိုပြီး မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ တရားစကားတော်တွေကို မလေးမစားနဲ့ ယုံကြည်မှု ကင်းမဲ့သွားနိုင်ပါတယ်။

အဲဒီလိုဆိုရင် ဗုဒ္ဓပွင့်ထွန်းပေါ်ပေါက်လာခြင်း ရဲ့ အကျိုးတရားကို လူသားတွေ ခံစားခွင့်ရမှာ မဟုတ် တော့ပါဘူး။ ဗုဒ္ဓ ပွင့်ပေါ်လာတာဟာ လူသားတွေအတွက် ဘာမှ အဓိပ္ပာယ်မရှိသလို ဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်။

ရဟန်းမပြုခင် အိမ်ထောင်ပြုတယ်ဆိုတာလည်း လူသားတစ်ဦးရဲ့ လူသားပီသမှု သဘာဝကို ထုတ်ဖော်ပြသ ရာရောက်ပါတယ်။ နို့မဟုတ်ရင် ‘နတ်ဗြဟ္မာမို့ အိမ်ထောင် မပြုတာ၊ ဘီလူးသဘက်မို့ မိန်းမ မယူတာ’ လို့ အထင်လွှဲ စရာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

အရှင်ဆန္ဒာဓိက

‘ဗုဒ္ဓက လူသားအစစ်မို့ အိမ်ထောင်ပြုတာပေါ့၊
ကလေးတစ်ယောက်တောင် ရလိုက်သေးတယ်’ လို့ မြတ်
ဗုဒ္ဓရဲ့ လူသားစစ်မှုအပေါ် သံသယကင်းသွားပြီဆိုရင်
မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိ၊ တန်ခိုးတွေကိုလည်း အထင်ကြီး
လေးစားသွားသလို မြတ်ဗုဒ္ဓဟောကြားတဲ့ တရားဒေသနာ
တွေကိုလည်း ယုံကြည်လက်ခံသွားပါတယ်။

‘လူသားစစ်စစ်ဖြစ်ကြောင်း ပြသနိုင်ခြင်း’ ဆိုတဲ့
အချက်က လူပျိုဘုရား မရှိရခြင်းရဲ့ ပထမအကြောင်းတစ်
ခု ဖြစ်ပါတယ်။

ဘုရားဖြစ်လိုသူတိုင်း ဖြည့်ကျင့်ရမယ့် ပါရမီဆယ်
ပါးထဲမှာ နေက္ခမ္မပါရမီ ဆိုတာ တစ်ခုအပါအဝင်ပါ။ ကာမ
ဂုဏ်အာရုံတွေကနေ ရုန်းထွက်ပြီး တရားအာရုံနဲ့ မွေ့လျော်
ခြင်း၊ ကံလေသာဌာနကို စွန့်ခွာပြီး ဘာဝနာဌာနမှာ ပျော်
ပိုက်ခြင်း၊ လူ့ရပ်မြို့ရွာကို ကျောခိုင်းပြီး တောရပ်တောင်
မြိုင်မှာ ကိန်းအောင်းခြင်းကို နေက္ခမ္မပါရမီလို့ ခေါ်ပါတယ်။
လိုရင်းကတော့ နေက္ခမ္မပါရမီဆိုတာ ‘အနှောင်အဖွဲ့တွေကို
စွန့်ခွာပြီး တောထွက်ခြင်း’ ပါပဲ။

လူပျိုဘုရား လုံးဝမရှိ

‘ပါရမီဆယ်ပါး အပြားသုံးဆယ်’ ဆိုတဲ့အတိုင်း ပါရမီ တစ်ခုတစ်ခုမှာ မူလပါရမီ၊ ဥပပါရမီ၊ ပရမတ္ထပါရမီ လို့ သုံးမျိုးစီ ကွဲပြားပါတယ်။ မြန်မာလို ပြောရရင်တော့ မူလပါရမီဆိုတာ ‘ရိုးရိုးပါရမီ’၊ ဥပပါရမီ ဆိုတာ ‘အင်္ဂါစွန့် ပါရမီ’၊ ပရမတ္ထပါရမီဆိုတာ ‘အသက်စွန့်ပါရမီ’ ပါ။

နေက္ခမ္မပါရမီ ဖြည့်ကျင့်တဲ့နေရာမှာလည်း ရိုးရိုး နေက္ခမ္မပါရမီ၊ အင်္ဂါစွန့် နေက္ခမ္မပါရမီ၊ အသက်စွန့် နေက္ခမ္မ ပါရမီ လို့ သုံးမျိုးရှိပါတယ်။ တွယ်တာစွဲမက်စရာ ကာမဂုဏ် အနှောင်အဖွဲ့ အထူးအထွေ မရှိဘဲ စွန့်လွှတ်တောထွက် တာကို ‘ရိုးရိုးနေက္ခမ္မပါရမီ’ လို့ ခေါ်ပါတယ်။ လွယ်လွယ်နဲ့ စွန့်လွှတ်နိုင်လို့ပါ။

ကိုယ်ခန္ဓာရဲ့ အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတွေနဲ့ အလား သဏ္ဍာန်တူတဲ့ မိဘဆွေမျိုး၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ၊ အိုးအိမ် တိုက်တာ၊ ရတနာရွှေငွေ၊ တိုင်းပြည်ထီးနန်း . . . စတဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှုအရပ်ရပ်ကို မစွဲမတွယ် မငြိမကပ်ဘဲ စွန့်လွှတ် တောထွက်တာကိုတော့ ‘အင်္ဂါစွန့် နေက္ခမ္မပါရမီ’ လို့ခေါ်ပါ တယ်။ ခက်ခက်ခဲခဲ စွန့်လွှတ်ရလို့ပါ။

အရှင်ဆန္ဒာဓိက

ကိုယ့်အသက်နဲ့ ဥပမာတူတဲ့၊ ကိုယ့်အသက်နဲ့ထပ်
တူထပ်မျှ မြတ်နိုးစုံမက် နှစ်သက်ချစ်ခင်ရတဲ့ ဇနီးမယား၊
သမီးသားကို သံယောဇဉ်ကြီး ရိုက်ဖြတ်ခိုးပြီး ငဲ့ကွက်ကင်း
စွာ စွန့်လွှတ်တောထွက်တာကိုတော့ ‘အသက်စွန့် နေက္ခမ္မ
ပါရမီ’ လို့ ခေါ်ပါတယ်။ အသက်စွန့်ရသလိုမျိုး အလွန်
အလွန်ကို ခက်ခက်ခဲခဲကြီး စွန့်လွှတ်ရလို့ပါ။

ဘုရားအလောင်းတော်တိုင်း ‘အသက်စွန့်နေက္ခမ္မ
ပါရမီ’ လို့ ခေါ်တဲ့ ‘ပရမတ္ထနေက္ခမ္မပါရမီ’ ကို မဖြစ်မနေ
ဖြည့်ကျင့်ရပါတယ်။ အသက်နဲ့တူတဲ့ ဇနီးမယား၊ သမီးသား
ကို စွန့်နိုင်ဖို့အတွက် စွန့်စရာ မယား၊ စွန့်စရာသား ရှိကို
ရှိရပါမယ်။ စွန့်စရာသား၊ စွန့်စရာမယား မရှိဘဲနဲ့ သား၊
မယားကို စွန့်ပြီး တောထွက်တယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ်
ဖြစ်နိုင်ပါတော့မလဲ။

‘ထီးနန်းစည်းစိမ်နဲ့တကွ သား၊ မယားကိုတောင်
စွန့်လွှတ်ပြီး တောထွက်နိုင်တယ်’ ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်ဟာ တစ်
လောကလုံးရဲ့ ညွတ်ရုံးအားထားရာ ဆရာတစ်ဆူမှာ ရှိ
သင့်ရှိထိုက်တဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်တစ်ခုပါ။ အဲဒီဂုဏ်ပုဒ် ပြည့်စုံဖို့အ

လူပျိုဘုရား လုံးဝမရှိ

တွက် အိမ်ထောင်ပြုခြင်း၊ သားတစ်ဦး မွေးခြင်းဟာ ဘုရား
ဖြစ်မယ့်ဘဝ ဘုရားအလောင်းတော်တိုင်းရဲ့ ဓမ္မတာ သ
ဘာဝ အလိုလို ဖြစ်နေရပါတယ်။

‘ပရမတ္ထ နေက္ခမ္မပါရမီ ဖြည့်ကျင့်ကြောင်း ပြသ
နိုင်ခြင်း’ ဆိုတဲ့အချက်က လူပျိုဘုရား မရှိရခြင်းရဲ့ ဒုတိယ
အကြောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရား ဘုရားဖြစ်ပြီးနောက် လူသားတွေ
ကို ပထမဦးဆုံး ဟောကြားတဲ့ ဓမ္မစကြာတရားတော်မှာ
အစွန်းလမ်းနှစ်ဖက်ကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး အလယ်လမ်းကနေ
လျှောက်လှမ်းရမယ်လို့ ညွှန်ကြားထားပါတယ်။ အစွန်း
လမ်းနှစ်ခုကတော့ ‘ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ငြိကပ်စွာ ခံစား
တဲ့လမ်း’ နဲ့ ‘ခန္ဓာကိုယ် ဆင်းရဲအောင် ညှဉ်းဆဲစွာ ကျင့်ကြံ
တဲ့လမ်း’ တို့ပါပဲ။

ပထမအစွန်းလမ်းဖြစ်တဲ့ ‘ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို
ငြိကပ်စွာ ခံစားတဲ့လမ်း’ ကို မြတ်စွာဘုရားရှင်က ‘ယုတ်ညံ့
တယ်၊ သာမန်လူတွေရဲ့ အကျင့်၊ ကိလေသာထူပြောသူ
တွေရဲ့ အလုပ်၊ သန့်စင်မြင့်မြတ်ခြင်းနဲ့ မထိုက်တန်၊ စစ်မှန်

အရှင်ဆန္ဒာဓိက

တဲ့ အကျိုးစီးပွားအနှစ်ကို မဖြစ်ထွန်းစေနိုင်' လို့ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချထားပါတယ်။

တကယ်လို့သာ မြတ်စွာဘုရားရှင်က လူပျိုကြီးဘဝနဲ့ တောထွက်၊ ရဟန်းပြုပြီး ဘုရားဖြစ်ခဲ့တာဆိုရင် 'သူ မခံစားဖူးတိုင်း ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို အပြစ်လျှောက်ပြောနေတာပဲ။ သူ မခံစားရတိုင်း ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကို ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချနေတာပဲ။ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာရဲ့ အပြစ်ကို သူဘယ်လောက် နားလည်လို့လဲ၊ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ရဲ့ ဆိုးကျိုးကို သူဘယ်လောက် သဘောပေါက်လို့လဲ' လို့ ဉာဏ်နဲ့ သူတွေ့၊ ဓာတ်ခံညံ့သူတွေရဲ့ အပြစ်ထောက်ပြစရာ ဖြစ်နေပါလိမ့်မယ်။ အပြစ်ထောက်ပြပြီး မယုံမကြည်ဖြစ်နေတဲ့ အတွက် သူတို့ရသင့်ရထိုက်တဲ့ တရားထူးတရားမြတ်တွေလည်း လက်လွတ်ဆုံးရှုံးသွားမှာပါ။

ကြင်ရာတော်မိဖုရားနဲ့ ထီးနန်းစည်းစိမ် ခံစားပြီး မှ တောထွက်လာခဲ့တာဆိုတော့ 'ဪ... ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကို အထွတ်အထိပ်ရောက်အောင် သူခံစားခဲ့ပြီးပြီပဲ။ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ရဲ့ အပြစ်ကို သူတကယ်မြင်လို့သာ

လူပျိုဘုရား လုံးဝမရှိ

တောထွက်ခဲ့တာပေါ့။ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ ခံစားတဲ့အလုပ်နဲ့ သံသရာက မလွတ်နိုင်ဘူးဆိုတာ သူတကယ်သိလို့သာ အဲဒါတွေ အကုန်လုံးကို စွန့်လွှတ်ခဲ့တာပေါ့' လို့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ စကားတော်ကို လက်တွေ့က ပေါက်ဖွားလာတဲ့ စကားမှန်း ယုံကြည်သက်ဝင်သွားကြပါတယ်။

ကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်တွေ စွန့်လွှတ်လာခဲ့သူက ကာမဂုဏ်စည်းစိမ် စွန့်လွှတ်သင့်ကြောင်း ဟောပြောတာဟာ သဘောတရားနဲ့ လက်တွေ့တစ်ထပ်တည်းကျတဲ့အတွက် နာကြားရသူအဖို့ လက်ခံကျေနပ်နိုင်တဲ့အပြင် လိုက်နာကျင့်သုံးဖြစ်ဖို့လည်း မခက်ခဲတော့ပါဘူး။ ဒါဆိုရင် လက်ခံလိုက်နာသူအနေနဲ့ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာထက် အဆပေါင်းများစွာ မနှိုင်းယှဉ်သာအောင် သာလွန်ကောင်းမြတ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို အလွယ်တကူနဲ့ ခံစားခွင့် ရရှိသွားပြီပေါ့။

‘ကာမဂုဏ်ခံစားတဲ့လမ်းဟာ နိဗ္ဗာန်မရောက်စေနိုင်တဲ့ အစွန်းလမ်းဖြစ်ကြောင်း လက်တွေ့ပြသနိုင်ခြင်း’ ဆိုတဲ့အချက်က လူပျိုဘုရား မရှိခြင်းရဲ့ တတိယ အ

အရှင်ဆန္ဒမိက

ကြောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

ကာမဂုဏ်ချမ်းသာဆိုတာ အရိယသစ္စာရှုထောင့်က ကြည့်ရင်သာ ‘မကောင်းဘူး၊ ယုတ်ညံ့တယ်’ လို့ဆိုရပေမယ့် ကမ္မသစ္စာရှုထောင့်က ကြည့်ရင်တော့ ကုသိုလ်ဘုန်းကံရှိမှ ခံစားခွင့်ရတာပါ။ ကုသိုလ်ဘုန်းကံ အားနည်းရင် အဆင့်နိမ့်တဲ့ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာတွေလောက်ပဲ ခံစားခွင့်ရပါတယ်။ ကုသိုလ်ဘုန်းကံ အားကြီးမှ အဆင့်မြင့်တဲ့ အထက်တန်းကျတဲ့ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာတွေ ခံစားခွင့်ရတာပါ။

ဒါယိကာမတစ်ဦးက သူ ရေထဲကနေ ဆယ်ယူမွေးမြူထားတဲ့ ဇဋ္ဌိလကလေးငယ်ကို အရှင်မဟာကစ္စာနထံ အပ်နှံလှူဒါန်းတော့ အရှင်မဟာကစ္စာနက ‘ဒီကလေးငယ်မှာ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ ခံစားထိုက်တဲ့ ကုသိုလ်ဘုန်းကံ ပါသလား၊ မပါဘူးလား’ ဆိုတာ အဘိညာဉ်တန်ခိုးနဲ့ ကြည့်ရှုပြီး ပါမှန်းလည်းသိရော တက္ကသိုလ်ပြည်က တပည့်ရင်း သူဌေးတစ်ဦးထံ သားအဖြစ် မွေးစားဖို့ ပို့ပေးတော်မူခဲ့ဖူးပါတယ်။

လူပျိုဘုရား လုံးဝမရှိ

မြတ်စွာဘုရား အလောင်းတော်ဟာ သတ္တဝါအား လုံး ပြုထားတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှု အားလုံးပေါင်းထက် တောင် အဆပေါင်းများစွာ သာလွန်တဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှု တွေ ပြုထားတာမို့ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို အဆင့်အတန်း အမြင့်ဆုံး၊ အထက်တန်းအကျဆုံး ခံစားလိုက်ခြင်းအား ဖြင့် လူသားတစ်ဦးရဲ့ လူရည်လူသွေး ပြည့်စုံခြင်း၊ လူဂုဏ် ပုဒ် ပြည့်ဝခြင်းကို သက်သေထူပြီးသား ဖြစ်သွားပါတယ်။

‘ကုသိုလ်ဘုန်းကံ ဟာကွက်မရှိအောင် ပြည့်စုံ ကြောင်း ပြသနိုင်ခြင်း’ ဆိုတဲ့ အချက်က လူပျိုဘုရားမရှိရ ခြင်းရဲ့ စတုတ္ထအကြောင်း တစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။

အခုပြောခဲ့တဲ့ အချက်(၄)ချက်က နမူနာအနေနဲ့ အဓိကကျတာတွေကို ရွေးထုတ်ပြောပြခဲ့တာပါ။ ဒေသနာ တော်ပေါင်းစုံနဲ့ နှိုင်းချိန် ဆက်စပ်ပြီး ဉာဏ်ရှိရင်ရှိသလို အကြောင်းပြချက်အမျိုးမျိုး ထုတ်ဖော် ကြည်ညိုနိုင်ပါသေး တယ်။

အဲဒီတော့ ဒကာမာဂျေရယ် . . မြတ်စွာဘုရား အလောင်းတော်အပေါ် မနာလို မရှိလိုက်ပါနဲ့ . . . ။ လေး

အရှင်သန္တာဓိက

အသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်းကာလပတ်လုံး ဘဝပေါင်းများ
စွာ အပင်ပန်းခံ၊ အဆင်းရဲခံပြီး စွန့်လွှတ်ခြင်းကြီးပေါင်း
များစွာနဲ့ သတ္တဝါအများအတွက် ပါရမီတော်တွေ မနေ
မနား ဖြည့်ကျင့်တော်မူခဲ့ရတဲ့ မြတ်စွာဘုရား အလောင်း
တော်ကို နောက်ဆုံးဘဝ တောမထွက်ခင် ခေတ္တခဏလေး
တော့ နားနားနေနေ အပန်းတော်ဖြေခွင့် ပြုလိုက်ပါနော်
. . . ။ ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ ခွင့်ပြုလိုက်ပါ . . . ။

ဘုန်းကြီးလောကမှာ တောထွက်ဘုန်းကြီးထက်
ငယ်ဖြူဘုန်းကြီးက ပိုပြီး ကြည်ညိုစရာကောင်းတယ် ဆို
ပေမယ့် ဘုရားလောကမှာတော့ တကယ်လို့ ငယ်ဖြူဘုရား
ရှိခဲ့ရင်တောင်မှ ကြည်ညိုရတာ ဟာတာတာ၊ ပေါ့ရွတ်ရွတ်
နဲ့ တစ်ခုခုလိုသလို ဖြစ်နေမှာ သေချာပါတယ်။ တစ်လော
ကလုံးရဲ့ နံပါတ်တစ်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ ဟာကွက်၊ လိုကွက်လုံးဝ
မရှိသင့်ဘူးလေ။

ကမ္ဘာ့တချို့နိုင်ငံတွေမှာ လူပျိုသမ္မတတွေ၊ လူပျို
ဝန်ကြီးချုပ်တွေ ရှိပါတယ်။ ဘယ်လောက်ပဲ အရည်အချင်း
ရှိရှိ ပြည်သူတွေအနေနဲ့ အားကိုးရတာ အားတစ်မျိုး လိုနေ

လူပျိုဘုရား လုံးဝမရှိ

သလိုပါပဲ။ အိမ်ထောင်ရှင် အကြီးအကဲလောက် လေးနက် သိပ်သည်းမှု မရှိတာ အမှန်ပါ။

ငယ်ဖြူဘုရား တစ်ဆူမှ မရှိပေမယ့် ဘုရားတိုင်း ကတော့ သူတို့ရဲ့ သာသနာတော်မှာ ငယ်ဖြူရဟန်းကိုပဲ ပိုပြီး လိုလားတော်မူပါတယ်။ အိမ်ထောင်နွဲ့တွင်း မသက် ဆင်းမီ လူပျိုဘဝနဲ့ ရဟန်းပြုစေချင်တာကို ကြည့်ပြီး ဘုရားရှင်တွေအပေါ် ‘ငါပြောသလိုလုပ်၊ ငါလုပ်သလို မလုပ်နဲ့’ ဆိုတဲ့ ဝါဒကျင့်သုံးတယ်လို့ ကဲ့ရဲ့ရင်တော့ အမှား ကြီး မှားပါလိမ့်မယ်။ တပည့်သာဝကတွေအနေနဲ့ကတော့ သားကျွန်၊ မယားကျွန် ဆိုတဲ့ အိမ်ထောင်ရှင်ဘဝမျိုးကနေ ဝေးလေကောင်းလေပါပဲ။

တချို့ ကိုယ်အိမ်ထောင်ပြုချင်တာနဲ့ပဲ၊ ကိုယ်အိမ် ထောင်မပြုရ မနေနိုင်တာနဲ့ပဲ ‘ဘုရားတောင်မှ လူပျို ဘုရား မရှိဘူး၊ တောမထွက်ခင် အိမ်ထောင်ပြုရသေး တယ်’ လို့ ဘုရားကို ခုတုံးလုပ်ပြီး အကြောင်းပြတာက တော့ ဘုရားကို နှိမ့်ချစော်ကားရာ ရောက်ပါတယ်။ ကိုယ် က ဒီဘဝ ဘုရားဖြစ်မယ့်သူမှ မဟုတ်တာ၊ ဘုရားနဲ့ လုံးဝ

အရှင်ဆန္ဒာဓိက

မနှိုင်းသင့်ပါဘူး။

‘ဘုရားဆုပန်’ လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ရောက်ပြီး ဘုရားကို တုချင်သပဆိုရင်လည်း အခုလို ဘုရားသာသနာ တော်ကြီးနဲ့ ပက်ပင်းကြိုနေတဲ့အခိုက်မှာ တကယ့်ဘုရား အလောင်းတွေ၊ ဘုရားလောင်းအစစ်တွေဟာ လူပျိုဘဝနဲ့ ပဲ ရဟန်းပြုမလား၊ အိမ်ထောင်ပြုပြီးတော့ပဲ ကာမဂုဏ် ချမ်းသာ ခံစားမလားဆိုတာ ဘုရားသာသနာတွေနဲ့ ပက် ပင်းကြိုခဲ့ဖူးတဲ့ ဘုရားအလောင်းတော်ရဲ့ ဘဝဖြစ်တည်မှု တွေနဲ့ နှိုင်းယှဉ်စဉ်းစားကြည့်သင့်ပါကြောင်း . . . ။

ကြည်လင်စွာ ကြည်ညိုတတ်ကြပါစေ။

အရှင်ဆန္ဒာဓိက(ရွှေပါရမီတောရ)

၁၁-၂-၂၀၀၄။

မေတ္တာပို့

အရပ်ဆယ်မျက်နှာ၌

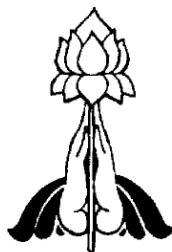
ရှိကြသော

နတ်လူသတ္တဝါအားလုံးတို့သည်

ဘေးရန်ရောဂါ

ကင်းစင်ကွာ၍

ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

ရွှေပါရမီလက်ကမ်းစာစဉ်

ဤစာအုပ်နှင့် ဤစာအုပ်ကဲ့သို့သော
 လက်ကမ်းစာအုပ်ငယ်များကို
 ဓမ္မဒါန ပြုလုပ်လိုပါက
 အောက်ပါလိပ်စာအတိုင်း
 ဆက်သွယ်စုံစမ်းနိုင်ပါသည်။

တက်လမ်းဆောက်လုပ်ရေးအဖွဲ့

အမှတ်(၆၁)၊ စဉ့်အိုးတန်းလမ်း(အောက်)၊

လသာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၂၁၀၄၆၂၊ ၂၂၆၅၀၀။

|ပြင်ပစာအုပ်ဆိုင်များတွင် လုံးဝ ရောင်းချခြင်း မရှိပါ။|